

**Fråga för muntligt besvarande O-000127/2013
till kommissionen**

Artikel 115 i arbetsordningen

Matthias Groote, Corinne Lepage

för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Gesine Meissner

för utskottet för transport och turism

Gabriel Mato Adrover

för Fiskeriutskottet

Angående: Erkännandet av ekologisk skada inom EU-lagstiftning och internationell rätt

I Erika III-paketet, som antogs 2009, behandlas inte frågan om kompensation för ekologiska skador orsakade av marina oljeföroreningar. Förslaget till förordning om upprättandet av en fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (COM(2000)0802), som lades fram 2000, skulle delvis ha kunnat uppväga detta tillkortakommande om det hade omfattat även skador på naturen och hur dessa skulle kunna åtgärdas. Förslaget avfärdades emellertid av rådet, som aldrig antog sin gemensamma ståndpunkt, eftersom man ansåg att upprättandet 2003 av den internationella kompletterande fonden för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (oljeskadefonden) var tillräckligt.

Enligt princip 13 i Rio-deklarationen om miljö och utveckling ska stater "utveckla sin nationella lagstiftning vad avser ansvar och ersättning till offer för föroreningar och andra miljöskador". I domen från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i Tatar-målet av den 27 januari 2009 fastställs rätten till en sund och skyddad miljö. Dessutom fastställs i artikel 191 i EUF-fördraget principen om att förorenaren betalar. I sekundär EU-lagstiftning, direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador, fastställs de preliminära förfarandena för genomförande av dessa principer. Men eftersom direktivet inte föreskriver ersättning för rena ekologiska skador orsakade av marina katastrofer säkerställs inte att dessa principer genomförs på ett fullständigt och effektivt sätt.

Under rättegången i Frankrike om fartyget Erikas förlisning – åtalet lades ner på beslut av kassationsdomstolen den 25 september 2012 – fastslog domstolen förekomsten av ren ekologisk skada till skillnad från ekonomisk skada, materiell skada eller ideell skada. Denna rättspraxis måste befästas såväl i nationell och europeisk lagstiftning som i internationell rätt.

Med beaktande av gällande internationella avtal vill vi fråga kommissionen följande:

- Avser kommissionen att verka för en översyn av avtalen om den internationella konventionen om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (ansvarighetskonventionen) och om oljeskadefonden, så att rena ekologiska skador erkänns?
- Avser kommissionen att främja förenklandet av oljeskadefondens kompensationsförfaranden?

Med beaktande av kommissionens lagstiftningsbefogenheter vill vi fråga kommissionen följande:

- Överväger kommissionen att se över sin ståndpunkt avseende möjligheten att upprätta en specifik europeisk fond för att komplettera oljeskadefonden i fråga om att ersätta ekologiska skador?
- Skulle kommissionen kunna gå med på en utvidgning av tillämpningsområdet för direktiv 2004/35/EG om miljöansvar till att även gälla havsvatten med tillhörande användningsområden?

Ingiven: 5.11.2013

Vidarebefordrad: 7.11.2013

Sista svarsdag: 14.11.2013